



תת"ע 565/06/17 - אגבאריה ח'אלד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 565-06-17 מדינת ישראל נ' אגבאריה ח'אלד
תיק חיצוני: 14210202587

מספר בקשה: 3

בפני מבקש
כבוד השופטת עידית פלד
אגבאריה ח'אלד
ע"י ב"כ עו"ד יחיא מאמון

נגד משיבה
מדינת ישראל
שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.9.17.

כנגד המבקש הוגש ביום 1.6.17 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, ונהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על 6 חודשים (פקיעה מיום 21.3.16), עבירות מיום 26.10.16.

הזמנה לדין נמסרה למבקש עם מסירת הדו"ח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 13.9.17, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי בסך 1,000 ש"ח ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 27.6.19 טען המבקש, באמצעות ב"כ, כי הינו בחור צעיר ומצבו הבריאותי קשה, וביום הדיון חש ברע ונבצר ממנו מלהתייצב לדיון בעניינו, ולא ידע כי עליו להודיע לבית המשפט כי חלה, וסבר לתומו כי יישלח אליו זימון מחודש לדיון; ולאחרונה נודע לו כי הוא נדון בתיק בהעדרו; כי לא היה מקום לייחס לו עבירה נלווית בגין חוסר ביטוח; כי העונש שהוטל עליו הינו בלתי מידתי ואינו הולם, כאשר ביום מתן פסק הדין והטלת העונש חל 'צו עבירות הקנס החדש' מיום 24.3.17 לפיו העונש בגין העבירה שבנדון הינו 750 ₪ בלבד; וכי על השיקולים המהותיים לגבור על שיקולים טכניים פרוצדוראליים. לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הבקשה אינה נתמכת בכל מסמך; וכי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, והיה על המבקש לפעול תוך פרק זמן סביר על מנת לבחון מה עלה בגורל התיק, ולא לשבת בחיבוק ידיים במשך כמעט שנתיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין



על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018).

אין מחלוקת כי המבקש ידע אודות מועד הדיון, כפי שגם עולה מהבקשה עצמה. משנמסר מועד הדיון למבקש היה עליו להתייצב לדיון או לחילופין להגיש בקשה מתאימה מבעוד מועד לדחיית מועד הדיון. "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו" (רע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006)). יתרה מכך, המבקש אף לא צירף לבקשה אסמכתא או מסמך כלשהו המעידים על המצב הרפואי אשר על פי הטענה מנע ממנו התייצבותו לדיון במועד, ואין לקבל טענה מעין זו ללא תימוכין מספיקים.

וראו גם ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סינינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005) -

"במקרה דנן, המערער חלה כיומיים לפני מועד הדיון, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, כאמור, אין לו אלא להלין על עצמו. יתרה מכך, אין בעובדה שלא היה מיוצג באותו הזמן כדי להשפיע על קביעה זו, שהרי כל אדם מן היישוב, הגם שאינו עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות."

לאמור לעיל יש להוסיף את השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין; ומצופה מהמבקש כי יברר אודות תוצאות אי-התייצבותו לדיון סמוך למועד הדיון ולא בחלוף כשנה ותשעה חודשים.

בנסיבות אלה המבקש לא הוכיח עילה טובה לאי-התייצבותו לדיון, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

כאמור ברעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.



בעניינו, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראיתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה; ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי כדי להביא לזיכוי, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

באשר לטענה, כי הקנס בצידה של העבירה עמד במועד גזר הדין על 750 ₪ - "על פי תיקון של צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, מיום 22.2.2017 (קובץ תקנות תשע"ז מס' 7779, ע' 724), הקנס שנקבע לעבירה של פקיעת רישיון רכב יותר מ-4 חודשים ועד שנה אחת מיום פקיעתו הינו 1,000 ₪, ואין מקום לקבל הטענה בעניין זה.

בכל מקרה, בית המשפט אינו כבול לסכום האמור, ומוסמך להטיל עונשים אחרים ההולמים את כלל הנסיבות והשיקולים; והעונש שהושת על המבקש סביר, ואינו חורג ממתחם העונש ההולם, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

ובאשר לטענה כי על השיקולים המהותיים לגבור על שיקולים טכניים פרוצדוראליים, אפנה לע"פ (מחוזי ירושלים) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.08.2005) -

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייבבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייבב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל: רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל, תקדין (2004); רע"פ 5377/03 וג'די נ' מדינת ישראל, תקדין (2003); ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279 (1985))."

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ט, 29 יולי 2019, בהעדר הצדדים.